

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **P. Z.** skazanego z art. 197 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału

stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 25 maja 2023 r. sygn. akt XI Ka 411/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rykach z 25 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 439/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z 25 maja 2023 r. sygn. akt XI Ka 411/23 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego P.Z. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rykach z 25 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 439/20, którym został uznany za winnego popełnienia czynu zabronionego polegającego na tym, że w nocy z xxx 2020 r. w P. woj. [...] stosując wobec szesnastoletniej X.Y. przemoc w postaci przytrzymywania jej od tyłu w pasie i przyciągania do siebie, uniemożliwiając jej oswobodzenie się oraz wykorzystując jej strach przed reakcją przebywających na tej samej posesji osób najbliższych, rozebrał i doprowadził ją do obcowania płciowego mimo wielokrotnie zgłaszanego sprzeciwu wskazującego na brak jej woli do podjęcia współżycia, tj. popełnienia występkę z art. 197 §1 k.k. za co wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie wywiódł obrońca skazanego, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu rażące naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie:

1. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. w zw. z art. 185a § 2 k.p.k.
2. art. 453 § 1a k.p.k. z zw. z art. 29 § 1 k.p.k.
3. art. 433 § 2 k.p.k. (pkt 3-7 kasacji)
4. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.

oraz wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie zaś o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca zawarł w kasacji także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie oraz o oddalenie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec wymienionego skazanego okazał się bezzasadny. Wprawdzie zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji, to jednak w świetle zasady wynikającej z art. 9 k.k.w. – niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość taka odnosi się do sytuacji o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do

wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia, czego natomiast autor wniosku w niniejszej sprawie nie wykazał. Sąd Najwyższy zauważa także, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., czynią wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwym, dopiero gdy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (który nie został przez autora uzasadniony) – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]